

СУПЕРУНІВЕРСИТЕТИ: ЧИ ВРЯТУЮТЬ ВОНИ ВИЩУ ОСВІТУ?

На сайті Times Higher Education опубліковано статтю «Чи врятують суперуніверситети британську вищу освіту?».

У ній декілька визнаних експертів аналізують поглиблення фінансової кризи у британському освітньому секторі та визначають перспективи створення великих об'єднаних університетських структур, так званих «суперуніверситетів», як можливого шляху виходу з цієї ситуації. Нинішня модель англійської вищої освіти, в якій працює понад 130 університетів, що надають подібні програми, конкурують за студентів і ресурси, стала надзвичайно вразливою у нових умовах обмеженості доходів від навчання, посилення конкуренції з приватними провайдерами, демографічних й технологічних змін. Це змушує керівників ЗВО задуматися про необхідність «масштабування» або «групування» установ. Одним із таких прикладів є «квазі-злиття» університетів Кенту і Грінвічу, яке часто називають першим зразком суперуніверситету у Великій Британії. Однак злиття чи формування великих груп – не панацея, оскільки вимагає значних ресурсів, складного управління й тривалої адаптації. Більше того, існує ризик, що концентрація наукових і фінансових ресурсів у великих об'єднаннях може послабити

роль регіональних університетів, які виконують важливу місцеву, соціальну й економічну функцію. Ключове питання тут у характері процесів: чи відбуватимуться зміни за планом з урахуванням суспільної рівності, чи залишиться реакцією на ринкові проблеми. Якщо створення суперуніверситетів відбуватиметься без системного регулювання, то можна прогнозувати утворення 10-12 надвеликих ЗВО з відповідним ослабленням або навіть зникненням решти університетів. Це може спричинити поглиблення регіональних нерівностей та втрату різноманітності академічної екосистеми. Автори наголошують, що майбутнє вищої освіти у Великій Британії – не питання «якщо» буде здійснена трансформація, а «коли і як». Час спонтанних змін вже минув. На порядку денному рішення, які повинні враховувати не лише фінансову життєздатність, а й соціальну роль університетів, їхній зв'язок із громадою. Якщо будуть дотримані ці умови, суперуніверситети можуть стати каталізаторами змін. Але без чіткої стратегії, державної підтримки та уваги до регіонального й суспільного контексту існує ризик, що вони лише консолідують владу й ресурси, залишаючи інші частини системи на узбіччі.

Детальніше: <https://qrcode.net/qr/2EnFc>

Фото: pixabay.com

#НРАТ_Усі_новини #НРАТ_Науковцям_новини #НРАТ_Освітянам_новини

2025-10-22

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів